

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Aliæ quatuor Christi regulæ. Cap. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

cum interrogaret Apostolos: Quando misit vos sine sacco, & pera, nunquid defuit vobis? Et in hoc eodem loco suam promittit operam subiiciens. Dignus est enim operarius cibo suo; quasi dicat, non deerit laboranti suis eibus; si tamen suo cibo sit contentus, id est necessario ad vite sustentationem, ac status sui conditionem, qui paupertatem profitetur Evangelicam non ad luxum, aut magnificentiam, more eorum, qui in domibus regunt sunt, & mollibus vestiuntur, aut lautius epulantur. Recte hoc loco Euth. Nihil adeo admirandos reddet Prædicatores, ut vita frugalis, & rebus contenta communiibus.] Paulus ait, habentes victum, & quibusuis tegamur, his contenti sumus. Quid indignius quam sacri hominem Evangelij præconem coram secularibus videre in mensa splendide epulantem?

Matth. 10.

Cap. 19.

1. Tim. 6.

Alia quatuor Christi Domini regula. Cap. XIX.

Quinto, instruit Christus Apostolos de hospicio apud quos, & quemadmodum diuersari eos velit. In Quamcunque Civitatem, aut Castellum intraueritis, interrogate quis in ea dignus sit, & ibi manete donec exeatis. Duo præcipit: Primum ut non sine delectu in cuiusvis domum diuertant, sed prius inquirent hominem dignum, non qui sit dives, non qui habeat nobile hospitiu, sed qui sit Dei cultor solitus peregrinos suscipere, vir bonæ famæ apud suos ne si contingat adire domum alienius, qui male audit in ea Civitate, vel populus offendatur, vel aliquid ipsorum mores periculum subeant, vel denique necesse sit mutare hospitium, quod prohibet. Secundum enim præceptum hoc est, ut eadem in domo permaneant, neque vagentur de domo in domum, quod posset præbere suspicionem, ait Euth. gastrimargia, quasi delicatiora quererent, & iniuriam facere viderentur priori hospiti.

Quinto. Hospitium quod eligendum.

Apud. e. Hospitium quod eligendum.

Sexto qualis eorum conversatio esse deberet apud populos, apud quos agunt, sapientissime monet, & quibus virtutibus fulgere par sit. Prima virtutum est paupertatis amor, contra omnem cupiditatem. Gratis (inquit) accepistis, gratis date, ne scilicet propter mercedem spiritualia impertiant, sed gratis omnino, eo præcipue, quod gratis a Deo & ipsi acceperint, que gratis dare debent, ne questum faciant gratiam prædicationis, & videantur cupiditate magis rerum secularium, quam zelo gloriæ Dei, ac salutis animarum ad prædicandum accessisse. Secunda mansuetudo ac benignitas. Ecce inquit, ego mitto

Sexto. Consuetudo qualis. Gratis dandum.

Mansuetudo.

vos sicut oves in medio luporum. Quasi dicat, non deerunt qui
 verbis vos mordeant, qui factis dilanent luporum more. Vos
 autem volo esse oves, hoc est innoxios, nec repugnantes. Qua-
 re quia ita melius eritis victores, & lupos in agnos transmu-
 tabitis, quo modo de virtute mea, & vestra mansuetudine, que
 facile reprimet ferociam impiorum. Dumque oves eritis, me
 pastorem habebitis, cui ovium cura est non luporum. Tertio
 & quarta, Prudentia ac simplicitas, ut prudentia imitemur ser-
 pentes, simplicitate columbas, & utranque vult iungi, quia al-
 tera sine altera vitiosa esset. Prudentiam precipit, quia non
 temere fidendum cuilibet, nec unquam deerunt peruersi ho-
 mines, a quibus cavendum sit, ob id enim addit, Ganete ad
 hominibus. Sed cum prudentia coniungenda est columbe sim-
 plicitas, ne unquam nocere, aut ulcisci velimus, siquidem co-
 lumba, licet pulli auferantur, tamen in iisdem locis perseverat,
 & alios generat, ubi priores amisit, Basiliius, prudens est, in-
 quit, qui cum consideratione virium, & successus ad persuasio-
 nem audientium doctrinam suam disponit. Simplex autem ut
 Columba, qui ne cogitat, quidem de ulciscendo, cum qui iniu-
 dias struxit, sed in beneficentia perseverat, iuxta illud Pauli.
 Vos autem nolite deficere benefaciendo. Septimo, circa predicationis officium preter materiam que
 est de Regno colorum, ut supra diximus, monet, ut cum ma-
 gna alacritate, ac fervore, spiritus, ac fiducia in Deum mune-
 re suo fungatur. Nolite cogitare, id est, ne anxii, ac nimis sol-
 liciti sitis, quomodo aut quid loquamini; dabitur enim vobis
 in illa hora quid loquamini, Non enim vos estis qui loquimini,
 sed Spiritus patris vestri, qui loquitur in vobis. Quo loco pre-
 hibet tantum nimiam curam, vultque intelligi hoc minus ma-
 xime pendere a spiritu Dei, cui multo magis Concinator, de-
 bet fidere, quam studio suo, ac humane industrie. Adhibenda
 tamen est cura & diligentia tanto negotio consentanea, ne Deo
 tentetur. Præterea adhibendam libertatem docet, ne aliquo
 humano timore, aut respectu prepediti taceamus. Quæ dico
 vobis in tenebris, dicite in lumine, & quod in aure auditis,
 predicatæ super tecta. Rursus, ut Christi causam præferamus
 omnibus alijs rebus, & amori parentum, & consanguineorum,
 etiam vitam ipsam periculo, si opus sit, obiciamus. Qui amat
 patrem, aut matrem, plusquam me, non est me dignus.
 Octavo, maxime autem suos, Predicatores præmunit Chris-
 tus contra persecutores & adversarios, multis rationibus ad
 forti-

or. An M

Prudentia & simplicitas.

ob. an T. 1

In q. 145. reg. breu. am. q. 101. regis bon. sub

2. Theß. Septimo. Fiducia in Deum.

Libertas in dicendo. Matt. 10.

Octavo. Fortitudo vsq; ad mor- tem.

forti-

fortitudinem instruens, & excitans ad fiduciam in Deum, Nolite timere eos, qui occidunt corpus; multis passeribus meliores estis vos; & Omnes capilli capitis vestri numerati sunt. Non est discipulus supra magistrum; Si me persecuti sunt, & vos persequentur. En optime diuini verbi præco, qualem a te Dominus perfectionem requirat: En regulæ ad quas tibi omnis agenda, & exigenda est vita; quas qui sequi animum constanter induxerit, pro certo habeat, & Deo & Cælo multas se animas lucraturum, & multos sibi meritorum thesauros, cum beatissima illa Christi Domini confessione, qua spopodit, cum dixit, Qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in cælis est; Contra vero qui hoc spiritu quem Christi regulæ formant, destituitur boni Prædicatoris nequaquam nomine gaudere, nec animarum lucro, nec Christi bonus haberi legatus debet. Confirmabunt optime has regulas & totam hanc de virtutibus Oratoris tractationem quæ D. Bonauentura scribit de S. Francisco Plangendum dicebat prædicatorem tamquam vera pietate priuatum, siue qui in prædicatione, non animarum quærit salutem, sed propriam laudem, siue qui prauitate vitæ destruit, quod ædificat veritate doctrinæ, præferendum dicebat huic fratrem simplicem & elinguem, qui bono exemplo alios prouocat ad bonum, & ita exponebat verbum illud donec sterilis peperit plurimos talis est (dicebat) frater pauperculus, qui generandi in Ecclesia filios, non habet officium, hic pariet in iudicio plurimos, quia quos nunc priuatis orationibus conuertit, suæ gloriæ, tunc Index ascribet, & contra, quæ multos habebat filios infirmabitur, quia prædicator vanus & loquax qui multis nunc, quasi sua virtute genitis gaudet, cognosceat tunc se nil proprium habere in eis.

In Vita S. Franci-

1. Re. c. 2.

Finis Libri Secundi.

I DE